

Dansk anbringelsespraksis.

Helt aktuelt foregår der endnu en behandling i det danske parlament, Folketinget, af grundlaget for øget omfang af anbringelser og lettere adgang til at tvangs-bortadoptere børn og unge. Om muligt fra fødsel og uden reelt dokumenteret grundlag og uden den fornødne og krævede respekt for tiltrådte konventioner.

Forud er, over tid, gennemført stribevis af reformer, der, hver gang, har haft det erklærede mål, at løse de konstaterede forvaltningsbrist på feltet. Dette, hver gang, uden indfrielse af hensigten!

Enkelte gange, over tid, har socialforskningsinstituttet (VIVE DET NATIONALE FORSKNINGS- OG ANALYSECENTER FOR VELFÆRD) gennemført effektmålinger, relateret anbringelsesindsats, men dette på "makro-planen", det generelle niveau.

De, for anbringelser, ansvarlige myndigheder foretager ikke reel måling af effekt af indsats, relateret den enkelte anbringelse, men anvender i stedet, systematisk og forsætligt, subjektive og summariske såkaldte "vurderinger" uden fremlæggelse af reel dokumentation for anlagte "vurderinger".

Enkelte socialforskere ved landets universiteter gennemfører herudover forskning på feltet, hvilket, med forsinkelse på det politiske plan, fører til politiske reformtiltag, der dog, indtil nu og hver gang, fastholder det egentlige problem, relateret opgavefeltet!

Anbringelsesområdet er reguleret gennem flere love: Serviceloven, retssikkerhedsloven, forvaltningsloven samt (i rudimentær form!) straffeloven. Sidstnævnte gennem de få, og meget sjældent anvendte, bestemmelser i Kapitel 16, relateret forbrydelser, begået i offentlig tjeneste.

Senest har EU's Persondataforordning endvidere fået væsentlig principiel betydning i anbringelses-sager, men opnået reel og konkret betydning, i praksis, endnu ikke konstateret, når undtages stigende vanskeligheder med at nå frem til ansvarlige myndighed i en konkret sag!

Hvad serviceloven angår, kan det konstateres, at sagsbehandlingen fra "Dag 1" koncentrerer om "den mest vidtgående foranstaltning" og dette uden forudgående iværksættelse af hjælp og uden hensigt om at følge lovens overordnede og primære bestemmelser og betingelser!

Foranstaltninger gennemføres akut og dette selv i de tilfælde, hvor forvaltningen kender til familier, ikke har ydet hjælp, ikke har foretaget verificerende undersøgelser og i øvrigt har haft tid nok til en fagligt vederhæftig handling på feltet.

Hvad retssikkerhedsloven angår, overholdes denne, typisk, alene i de tilfælde, hvor det umiddelbart er til forvaltningens fordel. I alle andre sammenhænge eksisterer retssikkerheden, i praksis, ikke!

Hvad forvaltningsloven angår, gælder helt det samme. Tilsidesættelsen af denne lov sker ikke mindst ved en udstrakt praksis, hvori indgår "sortering" i bilag således, at bilag, med indhold, der "skader" forvaltningens forudfattede hensigt, udelades med forsæt, både ved sagsbehandlingen og ved klagesager og ved retslig behandling af afgørelser.

Dette betyder, at den enkelte borger, på hans eller hendes eget initiativ, skal sikre sig fuld og hel akt- og journal-indsigt på ethvert niveau og i enhver fase af sagen og dennes forløb. Nutildags kan du ikke umiddelbart have tillid til nogen offentlig myndighed!

Hvad straffeloven angår, kan det tørt konstateres, at det, i praksis, er uhyre svært, at få bevæget politi- og anklagemyndighed til at iværksætte det pligtige og fornødne ved selv særdeles vel-dokumenterede lovbrud, når lovbryderen er en offentlig myndighed eller ansat! I sådanne tilfælde er inddragelse af medier, eller overnationale instanser, påkrævet!

Hvad EU's Persondataforordning angår, er forordningens rækkevidde først ved at gå op for forvaltninger. Indtil nu ses end ikke tilløb til at skildre borgere på en retvisende måde! En præcis beskrivelse af en borger i sagsbehandlingssammenhæng er en helt ny disciplin i sagsbehandlingsmæssig sammenhæng! Fremsendelse af indsigelser og krav om berigtigelser ignoreres, såvel af sagsbehandler, som forvaltning i øvrigt, ligesom forvaltninger tromler indover forordningens bestemmelse om, at afbryde sagsbehandling indtil indsigelser og krav om berigtigelser er blevet fyldestgørende behandlede og afklarede.

For god ordens skyld, kan jeg konstatere, at jeg, gennem mere end 36 års arbejde med socialsager, endnu ikke har set én eneste anbringelsessag, hvor lovgivningen har været korrekt fulgt!

Følgende typiske elementer kendetegner forvaltningsindsatsen på feltet:

- * Forsætlig tilsidesættelse af pligtige hensigter
- * Falsk argumentation
- * Usaglige vurderinger
- * Svigagtig sagsbehandling
- * Forsætlig underløbning af retssikkerhed
- * Følgagtighed
- * Brist i faglighed
- * Forsætlig afvikling af tilknytning
- * Utilbørlig reduktion af samvær
- * Forsætlig tilsidesættelse af Børnekonventionen
- * Systematisk tilsidesættelse af informationspligt
- * Indgivelse af falske anmeldelser i sagsbehandlingssammenhæng
- * Systematisk undladelse af efterprøvning af vurderinger og påstande
- * Forsætlig tilsidesættelse af lovbestemt rækkefølge i forløb
- * Manglende sikring af specialisters uafhængighed
- * Spekulative påtryk af forsætlig falsk karakter

- * Følgagtig sagsbehandlingspraksis ved Ankestyrelsen
- * Følgagtige domstole
- * Ankestyrelsens ukritisk fastholdelse af afgørelser, trods erkendte fejl ved sagsbehandlingen
- * Domstoles manglende efterprøvning af myndigheders fremførte udsagn
- * Domstoles systematiske ignorering af borgers udsagn og dokumentation
- * Myndighedernes systematiske anvendelse af chikane
- * Myndighedsudpegede psykologers følgagtighed og uvederhæftighed
- * Myndighedernes forsætlige undladelse af at inddrage berørte børn i deres sag
- * Forsætlig undladelse af partshøring
- * Forsætlig omgåelse af partsrepræsentant og dennes funktion
- * Forsætlig forringelse af rammer for samvær
- * Forsætlige mangler ved handleplaner
- * Undladelse af udarbejdelse af lovpligtige handleplaner
- * Forsætlig mangel på respekt for foreliggende forskning på området
- * Forsætlig indsats for afbrydelse af kontakt mellem børn og forældre, respektiv øvrige familie
- * Forsætlig adskillelse af søskende under anbringelser
- * Forsætlig og forskruet hindring af børn og unges adgang til kommunikation
- * Systematisk magtmisbrug ved omtvistede anbringelser før, under og straks ved barns fødsel
- * Systematisk undladelse af hjælp til påståede udsatte familier

Sammenfattende kan jeg konstatere, at jeg, over tid, har fundet, at involverede autoriteter IKKE har haft intentioner om at udlede den rigtige lære, god eller dårlig, af opnåede kendskab til problemer på området, men primært har været optaget af, at lade partipolitiske holdninger og indflydelse gå forud for faktisk og professionel handling på området!

Agersø, 2021-04-11

Jørn Herkild